

مارانی ای خداوند! مارانی، بلکه نام خود را جلال ده.

بسلام و درود!

من یوسف ندرخانی، حمدوپاس خود را اعلام می‌دارم به بسب همه محبت‌ها و محافظت‌هایی که خداوند طول ایام زنگی ام داشت، علی‌الخصوص درین دوره ای که از محلویت ام پری شد و بدین سیل شکر و قدردانی می‌نایم از هم آن کسانی که با صبر و شکرانی، چه ب صورت آشکار و چه در خنازیر نقطه‌ای درین جهان درفع و حل موضوع مریاری و مساعدت نخواند. از دل برای یکی این عزیزان دعای برکت و فیض خداوندی را دارم که خدا ای قادر مطلق نام او است.

من درین رویداد که اندکی نیز از راه ضرورت برایم حادث شد تا امتحان ایمانی را که از طلای فانی با آزموده شدن درآتش، کرانه‌تر است تجربه نایم، خود را تهنا و خاص نمیدم بلکه پیوسته آن را امتحانی نیز برای کسانی پنداشتم که خود نیز تابع قوانین و شرایع وجود انسانی می‌باشد. بسیار خوشحالم که بعد از گذشت این زمان خداوند فیض عطا نمود که تو انم در کنار همسرو فرزندانم باشم، عزیز ای که بیش از هر کس برایم بایه قوت و تسلي بودند پر کاره علی خداراد ایشان مشاهده می‌نمودم.

تحقیقاً به اندازه ای که رنج‌هایم در میخ افزون گشت بهان اندازه نیز فیض او در زنگی ام فروزنگشته بیاری ام نمود. او با توانی بخشنیدن به خانواده ام در تجلی شرایط و حیات از ایشان چه ب حافظ معمونی و چه مادی بسیاری از بارهایم را برداشت.

خداوند با فراموش کردن محیطی مناسب و عواملی که در طول مدت دادسی با هم برخورد داشتیم پس از خود را در راه و امتحان ایمانم را سل تر نمود، چنانکه در کلام خویش فرموده بود که مارایش از ایمان امتحان نمی‌کند.

بهینین نیز خوشحالم که اگرچه بر حسب شریعت اسلام متهم به ارتکاب ارتادشدم، اما خداوند حکمتی را به حاکمان کشورم بخشید تا در این خصوص طبق قانون و بهان شرعی که تبعیت از آن می‌کند، موجبات برائت و آزادی من فراموش آید. درین زینه و کلایم با استلال کافی و کامل حقوقی، به عنوان حقوق بانان این سرزین تلاش و افری نمودن تا آنچه را که مورد توجه و تکریح حقوقی است مطرح نمایند که جادار ده طور خاص از یکی ایشان که در فرد این دادسی نقش آفرینی کرده شکر نمایم.

من از اینکه در عصر و دوره ای زنگی می‌کنم که مردمانش از وقایع پیشین خود تا حد زیادی در سماو تجربه‌های کافی و لازم را کرفته‌اند و بهینین قوانین را وضع نموده اند که جهان شمول تر باشد تا برای احتران حقوق افراد مورد کاربرد قرار کرید، مسرور و خوشالم و این را نیز به زحمات افراد و خون‌های عزیزانی می‌دانم که در سرتاسر جهان طی سالیان متمادی ریخته شده است، تا این چنین شمری را بیار آورده که من امروز از آن بهره مند گشته‌ام.

چنانکه در زندگی ایمانی ام نیز میدیون همه کسانی می باشم که کلام خداوند را به امانت پاس داشته و به من رسانده اند تا به تحقیقت وارث خداوند کردم.

در پیان عایضم، خواست من این است؛

که در جهان صلح، پیار کردد. اراده او چنانکه در آسمان هموردا جراحت بر زمین نیز کرده شود؛ زیرا که همه چیز را لی می کردد و دلی کلام او تابه ابد برقرار می نماید. فرض و محبت خداوند به شاعر زیران با ازحال تابه ابد. آمین.

یوسف نذرخانی

۱۳۹۱/۶/۲۱

